

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 :
L 84:1 - 76**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2068

de som... eller kanske att han också märkt att Olallo...
...visst ett 090113.628...folket...
...speciellt för de manliga anslutna ett rätt som det är spårna under sina vännar

Käraste!

Ögonen svida och rinna alltjämt. Jag började allt för tidigt att skriva, nu
skall jag hålla mig till maskinen troget en tid. En liten hårsman bättre tycker jag att
de voro igår. Jag badar dem med ögonvatten och detta är visst välgörande.

Det var bra synd om Morales, synd om Fru Weingberg, och synd om dig, som skall ha så
mycket bekymmer bland dina vännar till all den egna oron. Vad det ändå händer så
lan att folk kommer och talar om något, som gör en riktig glädje. Jag skall
därför nu berätta dig något, som du bestämt blir glad åt. Jo jag hade åtagit
mig att för hela detta år sända fru Angered Strandberg femtio kronor i månaden. Det

var nog först min mening att tigga ihop medlen, men så tyckte jag att det
var så svårt att begära, att jag beslöt att taga medlen ur egen kassa. Karl
Warburg var den ende, som hjälpte mig med femti kronor. Nu helt nyligen fick
jag brev från fru Maria Hedlund, att hon samlat ihop så mycket pengar åt Ange-
red, att hon skulle kunna lämna dem hundra kronor i månaden flera år framåt.

Därmed är således denna tråkiga sak ur världen, kanske för alltid. Det har all-
tid varit en plåga att tänka på de människorna. Tycker du inte att det blir
skönt att slippa dem?

Nu är det stora brölloppet över. Jag hade fått biljett till kyrkokoncerten,
men tyvärr kommo varken Forsell eller Stenhammar, utan bara inhemska förmågor, så
det var just inte så roligt. Jag måste också erkänna, att den blågula järnvägs-
vagnen visade sig vara ett elakt påhitt av någon, som inte fick komma med

brölloppet. Gerda, som fick vara med om det mesta hade mycket roligt. Hon hade
fått sig en fin klädning i Stockholm, så att hon tog sig riktigt bra ut. Gerda
är mycket dyr i år. Hon skall nu också få sina tänder iordningställda. Men det
är inte lönt att sörja för pengar det kommer nog.

Det är ju alldeles omöjligt att förstå sig på Stenhammar. Det har väl
varit något hos Olallo, som har irriterat honom. Kanske detta, att han imitera-
de honom, som skall hjälpa till att skjuta frögräben. Om det någonstans blir vår

Jag är så förbannad att jag vill slå ihjäl honom och säga vad du vill ha med dig i vare en vilddig hjälpe med mig och min syster. Din syster.

de honom . Eller kanske , att han också märkt att Olallo gått framåt. Musiker äro visst ett ovanligt, öfverfräntligt folk. Det tycks för övrigt vara något rätt speciellt för de manliga snillena, att rätt som det är sparka undan sina vänner och beundrare som hundar. Så har ju Strindberg alltid gjort, och så gör ju också St enhammar. Karlen föreföll ju att vara hänsynslöst egoistisk. Det skall bli intressant att höra vad Olallo nu skall hitta på. Både han och Clary äro ju så duktigt folk, att de nog kunna reda sig, men det var förfärligt svårt att på detta sätt förlora sin ställning och sitt säkra levebröd. Inte tror jag väl just, att han skall bli straffad just för detta. men jag tror att sinne och själ lida skada av att man är elak. Inspirationen blir av en lägre art. Sjelen lider av dålig medfart. Moralisk slapphet medför så småningom också konstnärlig nonschalans, så att man släpper ut vad som helst, och så är man snart ur spelet.

Tack så mycket för den snabba expeditionen av Jerusalem Tack också för Herrgårdsallen. Båda kommo lyckligt fram. Det är som alltid mycket svårt, att göra om gammalt. Jag kan inte nu ha den där känslan av vad som nödvändigt måste med, som man har då boken är ny. Nu tycker jag att jag kunde sätta in just vad som helst, och detta är det värsta.

Mamma har varit skral ett par dagar denna vecka men det har nog kommit från magen. Hon kaa skrämna en så att man inte vet vad det skall bli av, för hon ser alldeles döende ut. Och när jag undersöker saken, så är det inte något annat än att hon har låtit bli att dricka ett par dagar, för då blir hon jämt sjuk. Landshövdingens gamla mamma, som varit mycket älskad av sina barn har dött i natt . Det blir en stor sorg. Landshövdingen är en flabb, men jag måste säga, att jag aldrig har råkat honom utan att han har frågat hur min mamma mådde. Det var därför att han alltid tänkte på sin mor. Så gjorde också han systern. Gunman har varit ett under av duktighet, och från eländigaste fattigdom fört fram sina barn till en så ansedd ställning.

Så trevligt att Jenny vill komma till Mårbacka. Jag funderar just på hur jag skall få bra sängar för jungfrur och turister, Wesslaus äro ju tillräckligt billiga, men jag tycker, att de äro så rankiga. Jag har nu engagerat en karl för Mårbacka, som skall hjälpa Ruth attsköta trädgården . Om det någonsin blir vår.